

Forkrybling. Man maae derfor ikke hist vente den brogede Blomsterflor, som forskiønner Siderne af vore Veie. Forgiæves søger man vort friske Grönsvær, forgiæves noget, der kunde lignes med vore Valmuer og Kornblomster, med Echium og vore övrige smukke Asperifolier, eller med de mange gule og hvide straalblomstrede Synantherer. Det egentlige Tæppe af Grönt, hvorved de ubetraadte Steder og Veiene, de frie Pladser om Husene, Gangene i Haverne o. s. v. bedækkes, dannes vel ligesom hos os af Græsarter; men dette Græstæppe er hverken det livlige lyse Grönsvær, der om Vaaren bedækker vore Marker og Enge, eller det guulladne Straae, der i Höstens Tid giver vore Landskaber et eget Præg. Den strænge alvorlige Character, der udmærker de fleste af Vegetationens Hovedformer i det tropiske Sydamerika, begynder allerede her at vise sig, og det mørkegrønne Græstæppe danner en værdig Forgaard til Floras egentlige Höisæde, de skumle Urskove. Ligheden med vort Grönsvær forsvinder endnu mere, naar man underkaster dette Græstæppe en nærmere Undersøgelse, thi alle de hos os herskende Slægter forsvinde som saadanne og afløses af andre, som hos os enten savnes eller spille en underordnet Rolle.

Adspredte i dette Græstæppe findes, som hos os, en Mængde Planter af andre Familier, der ofte saameget tiltage, at de mere eller mindre skiule Græsarterne, ja stundom ganske fortrænge dem. Men disse Planter ere ikke vore ziirlige smaae Urter med smukt-farvede Blomster, men for störste Delen Halvbuske med uanseelige Blomster. De to Familier som der kappes med hinanden om Forrangen ere Malvaceerne og Synanthererne; de sidste frembyde flere Arter, men de sidste spille formødelst Individuernes Mængde dog nok en vigtigere Rolle.

Polytechnisk Candidat *Jerichou* har forelagt Selskabet en Afhandling om at spare Berigtigelsen for Varmens Indvirkning paa

Hævertbarometeret. Til dette Öiemed maa Röret heelt igjennem være lige vidt. Det er bekjendt, og let at indsee, at der til en Stigen i den ene af dettes to parallele Rördele svarer en lige Falden i den anden; saa at f. Ex. en Tilvæxt i Luftrykket, som vilde løfte Qviksølvet i Barometeret to Linier, udretter dette ved at bringe Overfladen til at staae 1 Linie lavere i den aabne Deel af Röret og ligesaa meget höiere i den lukkede. Drager man altsaa en horizontal Linie netop midt imellem begge Qviksölvoverfladerne, og maaler hvormeget den ene staaer over den anden under denne Linie, saa kan man her, istedetfor at sammenlægge begge Höider, tage den ene af dem dobbelt; dog ved alt dette forudsat, at Varmen bliver uforandret. Kunde man nu mage det saa, at Varmens Indflydelse paa Qviksölvsoilens Höide i det ene Rör opveiedes ved nogen anden modsat Virkning, saa behövede man ikkun at tage dettes Angivelse dobbelt, for at have den af Luften baarne Qviksölvhöide ved en given bestandig Varmegrad, f. Ex. 0°. Men denne Betingelse lader sig opfylde for Rörets aabne Deel, og heri bestaaer *Jerichous* Opfindelse.

Fæste vi vor Opmærksomhed paa den af Luften baarne Deel af Qviksølvet, og den samme omgivende Deel af Röret: og sætte vi først at Varmen kunde udvide hiin uden at virke paa denne; saa indsees let, at denne Qviksölvsoile slet ikke vilde lide nogen anden Forandring end den ved Varmen frembragte Forlængelse, naar den skulde vedblive at holde Modvægt mod samme Luftryk. Men ved Rörets Udvidelse behöves en større Mængde Qviksölv til at fylde det til samme Höide, hvilket ikke kan skee uden at der strömmes Qviksölv til fra den övrige Masse. Ifölge denne Opsugning skulde Qviksølvet falde i Rörets aabne Deel, medens det ved Varmen skulde bringes til at stige. Forholdet mellem Længderne af de tvende Qviksölvsoiler kan nu træffes saaledes, at disse to Virkninger

holde hinanden Ligevægt, saa at der ingen Forandring foregaar i det aabne Rör uden ved Lufttrykkets Forandring.

Efter Selskabets Tilladelse blev et Barometer forfærdiget efter denne Plan, og prøvet, deels ved Sammenligning med Selskabets Butzengeigerske Barometer deels, ved at sammenligne dets Angivelse efter den sædvanlige Iagttagelsesmaade og efter den nye. Begge gave saa tilfredsstillende Resultater, som kunde forlanges af det forfærdigede Instrument, hvis Rör af Mangel paa bedre kun har erholdt 3 Liniers Diameter, en Vidde, hvormed man vel som oftest nöies, men som dog giver for megen Gnidningsmodstand. Med alt dette gik Afvigelserne altid kun til nogle faa Hundredeede Linie, som oftest kun til 2, 3 eller 4, og næsten aldrig over 8. Hvorved endnu er at bemærke, at Afvigelsen paa ingen Maade ene maa regnes Instrumentet til Feil; thi naar man sammenligner to Barometere, kan den ved Varmen frembragte Afvigelse letteligt for en Deel ligge deri at Barometerets Qviksölvsoile ikke heelt igjennem har samme Varmegrad, og at der ogsaa kan være en liden Forskjel paa Maalestockens og Qviksölvets Varmegrad. En liden Deel af Feilen kan ogsaa ligge i Aflæsningerne.

Et Exempel paa Sammenligningen mellem Instrumentets egne Angivelser er følgende:

Barometerets lukkede Rör	169,24	Lin.
— — — aabne	— 168,46	—
tilsammen	337,70	—
Berigtigelse for Varmen		
11,2° R.	0,76	—
Qviksölvhöhe ved 0°	336,94	—
2 × 168,46	336,92	—
Forskjæl	0,02	—

Varmegraden iagttoges ved to paa Barometeret anbragte Thermo-

metere, et paa den överste og et paa den nederste Deel. Naar deres Angivelser ei vare lige toges Middeltallet.

Dette Barometer vil da være meget brugbart til alle meteorologiske Iagttagelser, hvor det ikke skal flyttes til et höiere eller lavere Punkt; thi hvor dette er Tilfældet behöves en ny Rettelse.

Den Vanskelighed man vil finde i at faae Rör af eensformig Vidde vil maaskee kunde hæves, ved i Glashytterne at trække Rörerne igjennem Aabninger, ligesom i Traadtrækkerier, hvorved vel ikke alle, men sikkert Mange vilde faae en eensformig indvortes Vidde. Maaskee kunde man endog bringe det dertil at man kunde anvende noget af Rörtrækkeriernes Methode derpaa.

Candidat *Jerichous* Afhandling blev kjendt værdig til at optages i Selskabets Skrifter; og da han allerede i Anledning af et tidligere Arbeide havde erholdt Selskabets Sölvmedaille, besluttede man, som et Tegn paa Selskabets Bifald, for dette nye Beviis paa hans Kundskaber og Opfindelsesaand at skjænke ham det under hans Opsigt forfærdigede Barometer.

Historisk Classe.

Etatsraad og Ridder *Bröndsted* har forelæst Selskabet tre Afhandlinger, nemlig:

Den første, over en stor antik-græsk Terra-cotta Vase af dem som fandtes ved Udgravning i Aarene 1829-1830 i Ruinerne af *Vulci*, paa det gamle Etruriens sydlige Kystland. Af disse bragte Romeren *Campanari* i Aaret 1832 omtrent 100 Stykker til London, hvor Etatsr. *Bröndsted* kjøbte den nærværende og afstod den siden til Hs. Kongelige Höihed Prinds *Christian Frederik's* Museum, hvor den nu befinder sig:

Denne Vase med to Haandfang (*ἀγγος διαρον*) af et meget fiint og fortrinligen brændt Leer, og af den skjønneste Form, er